

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ludmily Sandnerové a soudců JUDr. Jana Ryby a Mgr. Milana Taubera v právní věci žalobce: **R. C.**, s místem podnikání v P. 2, F. 842/9, proti žalovanému: **Magistrát hlavního města Prahy**, se sídlem Praha 1, Mariánské náměstí 2, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 21.5.2012, č.j. MHMP 295802/2012/DOP 04/Go,

t a k t o :

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou podanou u Městského soudu v Praze dne 26.7.2012 se žalobce domáhal přezkoumání rozhodnutí Magistrátu hlavního města Prahy, odboru dopravy (dále též „odvolací orgán“ nebo „magistrát“) blíže označeného v záhlaví tohoto rozsudku. Tímto rozhodnutím magistrát zamítl jeho odvolání pro opožděnost proti rozhodnutí Úřadu Městské části Praha 2, odboru dopravy a územního rozvoje (dále též „správní orgán I. stupně“) ze dne 24.1.2012, zn.: ODUR/O-64/2011, Sp-MCP2/083302/2011, MCP2/008179/2012/OD/Sva. Správní orgán I. stupně napadeným rozhodnutím uložil žalobci pokutu ve výši 9 000 Kč podle § 42b odst. 5 písm. b) zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pozemních komunikacích“) za nepovolené zvláštní užívání komunikace - chodníku v ulici Vyšehradská před objektem č. 17 u provozovny „U tří bojovníků“ v Praze 2, uskutečněné umístěním restaurační předzahrádky, kterou tvořilo 5 stolků se židlemi. Správní orgán dospěl k závěru, že tímto protiprávním jednáním došlo k porušení § 25 odst. 1 a zároveň k naplnění skutkové podstaty obsažené v § 42b odst. 1 písm. b) citovaného zákona.

V odůvodnění napadeného rozhodnutí odvolací orgán uvedl, že ve dnech 23.8.2011, 24.8.2011 a 4.10.2011 byla provedena kontrola, při níž byl zjištěn stav nepovoleného záboru jako při kontrole, která byla uskutečněna již dne 5.8.2011. Prvostupňové rozhodnutí bylo účastníkovi řízení doručeno fíkcí dne 6.2.2012 a po uplynutí lhůty pro uložení byla závilka

vložena do schránky. Rozhodnutí nabylo právní moci dne 22.2.2012 a odvolání účastníka řízení obdržel správní orgán I. stupně až dne 28.2.2012, tedy opožděně.

Závěrem odvolací orgán konstatoval, že ve smyslu § 92 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „správní řád“) zkoumá pouze skutečnosti odůvodňující či prokazující opožděnost odvolání. Vzhledem k tomu, že odvolání neobsahuje skutečnosti odůvodňující jeho posouzení jako podnět k přezkumnému řízení či žádost o obnovu řízení nebo o vydání nového rozhodnutí, rozhodl odvolací orgán tak, jak je ve výroku uvedeno.

Proti tomuto rozhodnutí směřuje podaná žaloba.

V žalobě nejprve žalobce uvedl, že jeho odvolání proti napadenému rozhodnutí bylo zamítnuto z důvodu jeho opožděného podání.

Žalobce s napadeným rozhodnutím nesouhlasí a uvádí, že mu bylo rozhodnutí o uložení pokuty doručeno do poštovní schránky fikcí, protože byl v té době nemocný a zdržoval se na chalupě v Krkonoších. Žalobce přesto podává žalobu, neboť se považuje za aktivně legitimovaného k podání žaloby a současně tvrdí, že nejsou naplněny důvody dle § 68 s.ř.s.

Žalobce nesouhlasí s uložení pokuty za nepovolené užívání komunikace - chodníku pro účely restaurační předzahrádky provozovny „Restaurace u tří bojovníků“, protože nikdy v této provozovně nepodnikal, nikdy nebyl nájemcem předmětných nebytových prostor a správní orgán vycházel toliko z údajů uvedených v živnostenském rejstříku, které však neodpovídaly faktickému stavu.

Závěrem žalobce navrhl provést důkaz ve formě prohlášení vlastníka nemovitosti o tom, že nikdy nebyl nájemcem předmětného restauračního zařízení.

V písemném vyjádření k žalobě navrhl žalovaný zamítnutí žaloby a k meritu věci uvedl, že odvolání proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně zamítl pro opožděnost a neshledal důvody pro přezkoumání rozhodnutí v přezkumném řízení ani pro obnovu řízení.

Policie při kontrole zjistila nepovolený zábor umístěním předzahrádky před restaurací „U tří bojovníků“ v ulici Vyšehradská 17 a do úředního záznamu ze dne 24.8.2011 zaznamenala, že na dveřích provozovny byl nápis, který obsahoval tyto údaje: U tří bojovníků, otevírací doba PO-NE: 11.00 - 23.00, odpovědná osoba: R. C. Písemnost o zahájení správního řízení ze dne 27.10.2011 se stanoveným ústním jednáním na den 14.11.2011 žalobce nepřevzal a zásilka byla dne 15.11.2011 vrácena Českou poštou odesílateli s tím, že zásilka nebyla po uložení ve stanovené lhůtě vyzvednuta. Výsledkem řízení bylo rozhodnutí s uložení pokuty při spodní hranici zákonné sazby s ohledem na výši místního poplatku, který je obvyklý při zvláštním užívání komunikace pro restaurační předzahrádku. Nepovolený zábor chodníku uskutečněný umístěním předzahrádky byl správním úřadem řešen na základě oznámení Městské policie hl. m. Prahy, Obvodního ředitelství Praha 2. Žalobce jako fyzická osoba podnikající naplnil skutkovou podstatu správního deliktu obsaženou v § 42b odst. 1 písm. b) zákona o pozemních komunikacích. Vzhledem k tomu, že podané odvolání žalobce proti prvoinstančnímu rozhodnutí neobsahovalo relevantní skutečnosti, žalovaný posoudil toto odvolání jako opožděné ve smyslu § 92 odst. 1 správního řádu.

V žalobě namítá žalobce, že není pasivně legitimován a neměl ani uzavřenou nájemní smlouvu na restauraci s majitelem objektu. Žalobce však svá tvrzení ničím nedoložil a to ani

v opožděném odvolání ani v žalobě. Žalovaný má za to, že námitky jsou pouze účelového charakteru. Pořízená fotodokumentace na komunikaci dokládá skutečnost, že žalobce vytvořil překážku ohrožující bezpečnost pěšího provozu a zdraví nevidomých občanů. V dalším odkazuje žalovaný na napadená rozhodnutí obou správních orgánů, kde je skutkový stav podrobně popsán.

Městský soud v Praze přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 věta první zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, dále jen „s.ř.s.“), při přezkoumání vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s.ř.s.), a po provedeném řízení dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

K jednání, které se konalo před soudem dne 12.12.2014 se žalobce nedostavil, žalovaný navrhl zamítnutí žaloby.

Městský soud v Praze rozhodl o věci takto:

Podstatnou pro posouzení žalobních námitek je skutečnost, že napadené rozhodnutí odvolacího orgánu, proti němuž žalobce brojí, je rozhodnutí, kterým bylo odvolání žalobce zamítnuto z důvodu, že žalobce podal odvolání opožděně.

Rozsah, v jakém žalovaný odvolání žalobce posuzoval, je určující i pro možný rozsah soudního přezkumu žalobou napadeného rozhodnutí. Rozhodnutí odvolacího orgánu o zamítnutí odvolání pro opožděnost podle ustanovení § 92 odst. 1 správního řádu není rozhodnutím, v němž by se správní orgán, potažmo ani soud, věcně zabýval odvolacími námitkami in merito. Námitky, kterými žalobce míří k samotnému spáchání, resp. nespáchání správního deliktu, jsou proto v tomto soudním řízení irelevantní.

V daném případě zahájil správní orgán I. stupně z moci úřední deliktní řízení, které vyústilo ve vydání rozhodnutí správního orgánu I. stupně, jímž byla žalobci uložena pokuta ve výši 9 000 Kč podle § 42b odst. 5 písm. b) zákona o pozemních komunikacích; rozhodnutí bylo dle doručky založené ve správním spise doručeno žalobci prostřednictvím provozovatele poštovních služeb.

Podle ustanovení § 23 odst. 4 správního řádu platí, že adresát se vyzve vložním oznámením o neúspěšném doručení písemnosti do domovní schránky nebo na jiné vhodné místo, aby si uloženou písemnost ve lhůtě 10 dnů vyzvedl; současně se mu sdělí, kde, odkdy a v kterou denní dobu si lze písemnost vyzvednout. Je-li to možné a nevyloučil-li to správní orgán, písemnost se po uplynutí 10 dnů vloží do domovní schránky nebo na jiné vhodné místo; jinak se vrátí správnímu orgánu, který ji vyhotovil.

Podle ustanovení § 23 odst. 5 správního řádu zároveň s oznámením podle odstavce 4 se adresát písemně poučí o právních důsledcích, které by jeho případné jednání podle § 24 odst. 1, 3 a 4 vyvolalo nebo o možnosti postupu podle § 24 odst. 2. Toto poučení musí obsahovat i označení správního orgánu, který písemnost odesílá, a jeho adresu.

Podle ustanovení § 24 odst. 1 správního řádu jestliže si adresát uložené písemnosti písemnost ve lhůtě 10 dnů ode dne, kdy byla k vyzvednutí připravena, nevyzvedne, písemnost se považuje za doručenu posledním dnem této lhůty.

K posouzení otázky, kdy došlo k doručení prvostupňového rozhodnutí ze dne 24.1.2012, potažmo, zda žalovaný tuto otázku posoudil v souladu s výše citovanými ustanoveními správního řádu, soud ověřil z doručenky vztahující se k doručení prvostupňového rozhodnutí, že rozhodnutí bylo zasláno na adresu F. 842/9 v P. 2, tedy účastníkem řízení uvedenou jako adresa bydliště i adresa místa podnikání. Doručenka obsahuje prohlášení doručujícího orgánu, že adresátovi byla zanechána výzva a poučení dne 27.1.2012 a zásilka byla od tohoto dne připravena k vyzvednutí, po uplynutí úložní doby byla zásilka dne 7.2.2012 vhozena do schránky; doručenka obsahuje rovněž jméno a příjmení poštovní doručovatelky, včetně jejího podpisu.

S ohledem na výše uvedené skutečnosti soud dospěl k závěru, že správním orgánem i doručujícím orgánem bylo postupováno v souladu s ustanoveními § 19 a násl. správního řádu. Lhůta pro vyzvednutí doručované písemnosti spojená s fikcí doručení je kogentně určena ustanovením § 23 odst. 4 správního řádu, a to v délce 10 dnů ode dne, kdy zásilka byla připravena k vyzvednutí. Správně tedy žalovaný správní orgán uzavřel, že prvostupňové rozhodnutí bylo účastníku řízení doručeno fikcí dne 6.2.2012.

Žalobce v podané žalobě výše uvedený závěr ohledně data doručení prvostupňového rozhodnutí nijak nezpochybňuje, namítá však, že mu bylo rozhodnutí o uložení pokuty doručeno do poštovní schránky fikcí, protože byl v té době nemocný a zdržoval se na chalupě v Krkonoších.

Byť žalobce takové tvrzení uvádí, resp. tvrdí, že v době doručování prvostupňového rozhodnutí mu nemohlo z důvodu této překážky být doručeno rozhodnutí na adrese F. 842/9 v P. 2, neshledal soud tuto žalobní námitku úspěšnou a to z následujících důvodů:

Z obsahu odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí, které žalobce podal dne 28.2.2012, vyplývá, že žalobce nesouhlasí s uloženou pokutou z hmotněprávních důvodů, námitky ohledně doručování prvostupňového rozhodnutí v něm obsaženy nejsou.

Soud je toho názoru, že pokud by tvrzení žalobce o překážce doručování spočívající v pobytu na chalupě v Krkonoších z důvodu nemoci byla pravdivá, nic by žalobci nebránilo v tom, aby si v době, kdy mohl očekávat doručení rozhodnutí o pokutě, smluvně zajistil u České pošty, a.s. dosílku poštovních zásilek na jinou adresu (např. na adresu chalupy v Krkonoších). Žalobce rovněž mohl podat žádost o prominutí zmeškání úkonu ve smyslu ust. § 41 správního řádu. Je zřejmé, že této zákonem dané možnosti žalobce nevyužil, neboť ani ničeho takového netvrdí, tedy ani nedokládá. Rovněž žalobcovo tvrzení, že byl v době doručování prvostupňového rozhodnutí nemocný a zdržoval se na chalupě v Krkonoších, není doloženo žádným důkazem připojeným k žalobě či později v průběhu soudního řízení. Za této situace shledal soud žalobcem uvedenou obranu toliko účelovou ve snaze odvrátit následky opožděného odvolání.

K hmotněprávním námitkám žalobce, který nesouhlasí s uložením pokuty ve výši 9 000 Kč za nepovolené užívání komunikace - chodníku pro účely restaurační předzahrádky provozovny „Restaurace u tří bojovníků“, protože nikdy v této provozovně nepodnikal a správní orgán vycházel toliko z údajů uvedených v živnostenském rejstříku, které však neodpovídaly faktickému stavu, soud poukazuje na ustálenou judikaturu Nejvyššího správního soudu, dle níž je soud v případě žaloby proti rozhodnutí o zamítnutí odvolání jako opožděného nebo nepřípustného, oprávněn zkoumat v *mezích žalobních bodů* pouze to, zda se skutečně jednalo o opožděné nebo nepřípustné odvolání a zda byl žalobce zkrácen na svých

právech neprovedením odvolacího přezkumu (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 5. 12. 2003, č. j. 5 A 14/2002 - 35, publikovaný pod č. 287/2004 Sb. NSS, usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 8. 2008, č. j. 8 As 51/2006 - 105, též rozsudky zdejšího soudu ze dne 30. 9. 2008, č. j. 8 As 51/2006 - 112, ze dne 27. 11. 2008, č. j. 2 As 53/2007 - 111, ze dne 23. 12. 2009, č. j. 5 As 105/2008 - 135, ze dne 23. 4. 2010, č. j. 5 As 10/2010 - 75). Jinými slovy soud neprovádí v rámci soudního řízení přezkum hmotněprávních námitek, o nichž není ani rozhodováno v rámci správního řízení. S ohledem na uvedené soud zamítl i návrh žalobce na provedení důkazu ve formě prohlášení vlastníka nemovitosti o tom, že nikdy nebyl nájemcem předmětného restauračního zařízení, neboť za stávající situace shledal provedení tohoto důkazního prostředku nadbytečným, když uvedenou hmotněprávní otázku vůbec nezkoumal.

S poukazem na shora uvedené důvody soud žalobu jako nedůvodnou zamítl podle § 78 odst. 7 s.ř.s.

O nákladech řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s., neboť neúspěšnému žalobci náhrada nákladů řízení nepřísluší a žalovanému žádné náklady řízení nevznikly.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 12. prosince 2014

JUDr. Ludmila Sandnerová, v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení: Matznerová, DiS.